

Vertaling van de Ölbade-Bote, de leden- en informatieuitgave van “Der Therapeutenverband für Öldispersionsbäder nach Werner Junge, e.V. gemeinnütziger Verein”, door Ragner Onrust:

“**Oliedispersiebadkrant**” van de Therapeutenvereniging voor Oliedispersiebaden volgens Werner Junge.

Uitgave 04, november 2011, Alfter.

Inhoudsopgave:

Afstemming op Kerst: Jungebad, **goud, wierook en mirre**, Dr. Albrecht Warning, blz. 1

Radioactiviteit, artikel van Werner Junge, 08-09-1986, blz. 2

Toevoeging m.b.t. behandeling bij radioactiviteit, Dr. Albrecht Warning, blz. 5

Interview met Barbara Dürmuth, blz. 6

Casusdocumentatie over de oliedispersiebaden in de sociaaltherapie/verstandelijke beperking door Barbara Dürmuth, blz. 7

Bericht van Moeder-Kind kuuroord, Alpenhof, Carola Firl, blz. 9

Bericht van het oliedispersiebad in Huis Arild, Heilpedagogiek, Kristin Möller, blz. 10

Bericht van het oliedispersiebad in de bejaardenzorg, Catharina Bormann, blz. 11

Uit het verenigingsleven en prikbord berichten, blz. 11

Beste leden, beste vrienden,

De nieuwe uitgave is behoorlijk uitgebreid. Er zijn zoveel interessante thema's rondom het oliedispersiebad, die we jullie niet onthouden willen. De uitbreiding ligt in de rubriek met gedocumenteerde patiëntencasussen, die ons door ervaren leden ter beschikking worden gesteld. Ze zijn een aansporing om tot een uitwisseling te komen. Graag nemen we in de volgende uitgaven jullie commentaren, vragen en ervaringen in het werken met de patiënten op. Nieuw is ook de rubriek met berichten uit het werkveld. Daar vinden jullie berichten van verschillende beroepsgroepen die met de oliedispersiebaden werken. Ook daar vragen we om completerende hulp. Kleine artikelen uit uw beroepsveld met het oliedispersiebad voegen zich tot een totaalbeeld van ons werk samen. Als laatste maar niet als minste, wil ik u nog daartoe motiveren, tegen betaling, jullie advertentie in de Oliedispersiebad-krant te plaatsen.

En wat ik u voor de laatste weken van het jaar graag wensen wil:

Dat het u goed mag gaan!

Met vriendelijke groeten, Gabriele Bäumlner

Afstemming op Kerst: Jungebad, goud, wierook en mirre

Dr. Albrecht Warning

Kerst vieren we als het feest van de geboorte van de Heiland, de Salvator mundi (vandaar het woord Salutogenese). In het Lukas-evangelie wordt bericht, hoe in de nacht van de geboorte van Jezus in Bethlehem, de herders het kind op aarde begroeten en hem de weldaden uit de natuur voor het lichaam als teken van verwelcoming op het aardse plan offerden. Enige tijd later -zo bericht Mattheus- eindigt de innerlijke en uiterlijke zoektocht van de wijzen uit het Oosten bij het kind. Wijzen worden ze genoemd, omdat ze vertrouwd zijn met “de kennis van de goddelijke wereldordening”, Koningen worden ze genoemd, omdat ze in zich “de deugden van de zielenkrachten gelouterd hebben” en Magiërs worden ze genoemd, omdat ze zich op “de zoektocht naar de onsterfelijkheid als vervulling van het menszijn” hebben begeven.

Zij zelf zijn hun offergaven: Goud, het “symbool van onze kennis van de goddelijke wereldleiding”, Wierook, “de hoogste menselijke deugd, die we zo te offeren hebben, dat we ons bij de uitoefening van deze hoogste menselijke deugd verbinden met de kracht, die van de Christus uitgaat” en Mirre, “het symbool voor het eeuwige in de mensen.” (Geciteerd naar R. Steiner: GA 180, voordracht 23 december 1917)

Deze drie substanties zijn als geneesmiddel samengevoegd in Olibanum comp. en in Myrrha comp. Ze zijn ook als olie verkrijgbaar.

Wat kan het bewerken, wanneer deze substanties als geneesmiddel in het bad voor in de ziel aangedane mensen aangeboden wordt?

Deze vraag kan men van verschillende kanten benaderen: Mirre werd in de Egyptische oudheid ter zalving van de overledenen aangewend. Het werkt conserverend op het lichaam. Medicinaal wordt mirre als samentrekkend beschreven, dus bij ontstekingsprocessen als slijmvliesbescherming afgrenzend. Ook smaakt mirre extreem bitter: het directe appel aan de Ik-krachten. Voorzichtig zou men de mirre als representant van de Ik-kracht kunnen benoemen, die door het fysieke en etherische lichaam vanuit de onderste mens binnenstralen. Het kan vermoed worden, dat deze toeneiging naar de Ik-krachten als de zekerheid tot “het eeuwige in mensen” aangesproken kan

worden. De directe versterking van de “onderste mens”, aldus de stofwisseling-ledematen-mens kan als wilsversterking opgevat worden.

Wierook -al sinds duizenden jaren het rookoffer voor de geestelijk-goddelijke wereld- laat de krachten beleven van de zielenreiniging en ontsluit de mens voor het ontvangen van de Christuskracht, als de innerlijke heler.

Wierook wordt daardoor tot een geneesmiddel voor de onregelmatigheden van het astrale lichaam.

Goud, als metaal van de zonnenkrachten, schept in de mens in de omgeving van het hart een middelpunt van de persoonlijkheid. Daar is de bron van het evenwicht tussen de in de mensen heersende lichtkrachten en de zwaartekracht, zoals het door Rudolf Steiner als meditatie in de voordracht op 9 januari 1924, GA 316 gegeven werd. Goud als metaal van de hogere Ik-krachten.

Deze behandeling is in de ouderenzorg dan van betekenis, wanneer de ouder wordende mens in een dissonantie tussen de aanhoudende levenswil en de zich instellende lichamelijke zwakte geraakt. Dan ontstaat er twijfel aan de zinvolheid van het verdere aardse leven met het gevoel van een verschaaldheid van het bestaan, die een actief beschouwen van het verleden en de toekomst verduisteren.

Ook die mensen, die in de familie of sociale gemeenschap verantwoordelijkheid dragen, krijgen vaak te maken met een uitzichtloosheid, die de besliskracht verlamt.

Voor het onderwijs en het speciaal onderwijs is dit oliemengsel een zegen: Wanneer men met mensen leeft, die in deze incarnatie in hun wezensleden met dissonanties, onregelmatigheden en lichamelijke afwijkingen geboren zijn en voortdurend krachten ter overwinning op moeten brengen, dan worden in de verzorgende mensen impulsen gewekt, die tot helpende begeleiding oproepen.

Op de zoektocht naar passende instrumenten, die de mensen tot beslissingen voeren, hen tot zichzelf brengen en zijn warmtehuishouding oppoken, zodat het ik het huis van de ziel en het lichaam bewonen kan, is met het oliedispersiebad naar Werner Junge een geschikt therapiemiddel ontwikkeld.

Met de olie Goud-wierook-mirre kan bij het oliedispersiebad nagestreefd worden, wat de weekspreek nr 27 van de zielenkalender zegt:

In meines Wesens Tiefen dringen:
Erregt ein Ahnungsvolles Sehnen,
Dass ich mich selbstbetrachtend finde,
Als Sommersonnengabe, die als Keim
In Herbstesstimmung wärmend lebt
Als meiner Seele Kräfterieb.

Vrije vertaling:

In de diepten van mijn wezen doordringen:
Wekt een verwachtingsvol verlangen,
Dat ik zelfbeschouwend mezelf zal vinden,
Als zomerse zonnegave, die als kiem
In herfststemming verwarmend leeft
Als de drijfkracht van mijn ziel.

Literatuur:

Zie de geciteerde GA nummers van de Rudolf Steiner Gesamtausgabe 180, 316, 319.

Antroposofische Seelenkalender, Dornach 1982

Pelikan, Wilhelm: die Sieben Metalle, Dornach 1962

Hessenbruch, Andreas: Die Behandlung frühkindlicher Hirnschäden mit Myrrha comp. In: Der Merkurstab, 6-2007, s. 555-556

Titze, Olaf: Aurum und Aurumtherapie. In: Der Merkurstab 6/2007, s. 557/558.

De genoemde olie is door de firma Jungebad Bad Boll ontwikkeld, nu geleverd door Dr Heberer Naturheilmittel.

Radioactiviteit

De hier volgende notities zijn door Werner Junge na de atoomkatastrofe van Tsjernobyl op 26 april 1986 vastgelegd. Ze komen uit zijn nalatenschap. De beroepsvereniging wil deze gedachten met het oog op de situatie in Fukushima kenbaar maken.

Welke mogelijkheden zijn er zich voor haar werking te beschermen?

Er zullen nog jaren of tientallen jaren verstrijken, tot de gevolgen van het atoomreactor ongeval in Tsjernobyl op 25.04.1986 bij benadering overzien zullen kunnen worden. Er zal nooit vastgesteld worden, in welke omvang radioactieve energie vrijgekomen is. Gaat men uit van de hoeveelheid splijtbaar materiaal, die voor een atombom nodig is en vergelijkt men dat met de hoeveelheid waarover een atoomreactor beschikt, dan kan geschat worden dat in Tsjernobyl meer radioactieve energie vrijgekomen is als bij alle daarvoor gaande

atoombom-explosies inclusief alle testen. Met verbazing en schrik werd rond om de aarde een belangrijke toename van de radioactiviteit waargenomen.

Voordat beoordeeld kan worden, welke middelen geschikt zijn tegen de vernietigende krachten bescherming te bieden, moet daarover duidelijkheid verkregen worden, wat radioactiviteit is. Het zijn stralingen, die bij het verval van materie ontstaan.

Wat betekent: verval van materie?

We staan voor het feit, dat door de manipulatie van de atoomfysica de atomaire structuur van de materie in de kern gespleten wordt. Daardoor wordt de materie in haar binnenste vernietigd, zoals het nooit eerder mogelijk was. Uit deze vernietiging komt de straling voort, die haar natuur volgend enkel verdere vernietiging kan veroorzaken.

In de oudheid werd zowel aan de kosmos als ook aan alle ontwikkeling op de aarde een driegeleed organisatieprincipe ten grondslag gelegd. Zo werd de mens als een samenklank van geest – ziel – lichaam beschouwd. De geest gaf iedere ontwikkeling zin en richting. Op deze grondslag ontwikkelde zich zowel alle culturen als ook de afzonderlijke mens. Deze leefde in het bewustzijn, dat de geest het lichaam opbouwde.

De materialist zet op de plek van de geest de materie neer. De gezamenlijke ontwikkeling verloopt naar deze zienswijze tussen oerknal en warmtedood. In het begin verbinden zich door toeval twee atomen, die dan meer en meer invangen, tot uiteindelijk een zo gecompliceerde structuur als het eiwitatoom tot stand gekomen is. Daarmee begint toevallig de ontwikkeling van het leven. De zin van al het zich afspelende toeval is uiteindelijk de zinloosheid.

De exploderende atoomreactor in Tjersernobyl heeft dit van zin ontdane materialistische wereldbeeld verstoord, omdat nu de enorme verhoging van de radioactieve krachten een bezinning afdwingt op de vraag:

Wat kan tegenover de vernietigingstendens van de wereld ingebracht worden?

Het is de onschatbare verdienste van Dr. Rudolf Steiner, dat hij voor de moderne tijd de driegelede grondslag van de wereld en de mens weer opgebouwd heeft. Er kan weer een spiritueel wereldbeeld ontwikkeld worden, waarin iedere ontwikkeling weer zin heeft. Alle krachten, die hun werkingsoorsprong in de materie hebben zijn centrale krachten. Omdat ze zich tot aan hun oorsprong terugvervolgen laten, zijn ze meet- en weegbaar. De fysicus beschouwt enkel datgene als werkelijk, wat hij wegen en meten kan. Hij beperkt zijn werkzaamheden tot de centrale krachten.

Een waarnemer van levensverschijnselen staat voor het feit, dat ook uit de kosmische verten krachten in de aards-materiële verhoudingen doorwerken. Deze zijn echter niet materieel gecentraliseerd. Het zijn omtrek- of perifere krachten, die niet op dezelfde wijze meetbaar zijn als de centrale krachten.

De erkenning van de omtrek- of universele krachten verlangt in een spiritueel wereldbeeld het begrip van de kracht-polariteiten. Begripsopbouw is een werkzaamheid van het denken.

De boven gestelde vraag “wat kan tegenover de vernietigingstendensen ingebracht worden?” kan enkel door een denken beantwoord worden, dat van de ketenen van het materialisme bevrijd werd. In de huidige wetenschappelijke praktijk is werkelijk geen bewustzijn van de wezenlijkheid van het denken te vinden. Voordat de werkelijkheid van radioactiviteit begrepen kan worden, moet het denken begrepen worden. Zelfs een genie als Goethe, die met zijn natuurwetenschappelijke geschriften reeds het fundament voor een spiritueel wereldbeeld gelegd heeft, bekent vrijmoedig: “over het denken heb ik nooit nagedacht”.

Ook in de filosofie wordt het denken niet onderzocht, met één enkele uitzondering –in de “Filosofie van de vrijheid”, van Dr. Rudolf Steiner. Een studie van dit werk geeft de voorwaarden voor een duidelijk inzicht in de huidige situatie.

“Het denken is het absoluut laatste, waartoe de wereldontwikkeling het gebracht heeft.” Dr. R. Steiner

Voor de denkende mensen is de wereld in al haar verschijningen een uitdrukking van de werkzaamheid van de geest. Kern van zijn eigen wezen – zijn IK – is geestelijk van natuur. Zijn fysisch-materiële lichaam is de uitkomst van geestelijke wetmatigheden. De ziel verbindt het geestelijke met het materiële. De ontwikkeling van een mens voltrekt zich naar dezelfde wetmatigheden, zoals ze ook voor de macrokosmos gelden. De mens is een microkosmos, die de macrokosmos precies weergeeft. Deze samenhang bouwt de grondslag van het spirituele wereldbeeld, van waaruit de resten van het materialisme te overwinnen zijn. Begrijp de wereld, en je begrijpt de mensen – begrijp de mensen, en je begrijpt de wereld.

Onder deze aannamen moet eens het allereerste begin van de menswording beschouwd worden. Wat is de belangrijkste gebeurtenis, die zich bij de conceptie afspeelt? Bij de bevruchting stroomt een grote zwerm mannelijk sperma op één enkel moederlijk ei af. Bij de eerste aanraking door een zaadcel omhult de eicel zich bliksemsnel met een huid. Uiterlijk gezien kan men zeggen, de eicel is nodig, om een verder binnendringen

van de zaadcel te verhinderen. In werkelijkheid vormt de eicel huid een vat, waarin zich het geestelijke wezen van de naar lichaamswording schrijdende mens uitgiet. De voortschrijdende ontwikkeling heeft steeds een uitbreiding van de huidvorming als voorwaarde. Iedere cel, ieder orgaan, ieder bot is door een huid omgeven. Is de mens uiteindelijk geboren, dan is de huid, die zijn lichaam omsluit, zijn universele orgaan. Zo grenst ze enerzijds het lichaam van de omgeving af, anderzijds brengt ze gelijktijdig betrekkingen tot de aardse en kosmische omgeving tot stand. Ze is een universeel zintuigorgaan.

Een grote prestatie volbrengt de huid als ritmeorgaan wanneer ze uit een algemene warmteruimte met zeer aanzienlijke temperatuurwisselingen de individuele warmteruimte van het lichaam met een nagenoeg constante temperatuur van 37 graden celcius afzondert. Deze lichaamswarmte is voor het geestelijke wezenslid van de mens – het IK – de fysieke grondslag, en de huid vormt daarvoor de ruimte.

Tenslotte is de werking van de huid als stofwisselingsorgaan hoogst bewonderenswaardig. Het kan waargenomen worden, dat uit de arteriële capillaire vaatjes in de huid een kristalheldere, eiwitvrije stof afgezonderd wordt. Deze stroomt naar de periferie en wordt door de huid uitgeademd. Gelijktijdig beweegt zich een vloeistofstroom van de periferie van de huid naar de veneuze capillaire vaatjes. Deze bevat eiwit, is dus lymfevocht. Beschouwen we de uit- en instromende vloeistofstroom als een en dezelfde, dan vindt de eiwitopbouw blijkbaar buiten de huid plaats, onder de inwerking van kosmische krachten. Bij de doorgang door de huid volgt een concentratie, en binnen de huid treedt dan het lymfevocht te voorschijn. Zodoende kan materieopbouw geen materieel balansprobleem zijn; het moet veel meer om een proces gaan, dat in het niet-ruimtelijke, dat wil zeggen het bovenzinnelijke zijn oorsprong heeft.

Nu is de opmerkzaamheid op een fenomeen gericht, dat aan de huid tot zichtbaarheid komt. Alle huiden zijn toegerust met een vetlaag. Iedere cel, ieder orgaan, ieder bot is door een huid omgeven, om te kunnen leven, maar geen huid kan leven zonder vet. Vet en huid vormen een ondeelbare functie-eenheid. Bijzonder veelzeggend is het feit, dat de aan de periferie gelegen vetten verzadigde vetten zijn, terwijl de vetten, die de stofwisselingsorganen omhullen, onverzadigde vetten zijn. Verzadigde vetten zijn die, die het zuurstof sterk in hun structuur ingebouwd hebben. Ze vormen een rustend en stabiliserend element. De onverzadigde vetten hebben enkel een onvolkomen binding met zuurstof, behouden echter een blijvend verlangen naar meer zuurstof, en dat bepaalt hun activiteit. De gezamenlijke menselijke gestalte is in de onderhuid in een vetmantel gehuld. Deze bestaat, zoals reeds gezegd, uit verzadigde vetten. De warmte-isolatie is enkel een nevenfunctie, zijn hoofdfunctie is het behouden van de menselijke gestalte. De onverzadigde vetten in de stofwisselingsregio van het lichaam activeren de orgaanfunctie; ze nemen direct deel aan de stofwisselingsprocessen. Deze wetmatigheid wordt door een uitzondering bevestigd. Het wangvet, het vet dus, dat het menselijke gezicht profileert, is onverzadigd, hoewel het aan de periferie ligt. De activiteit van het onverzadigde wangvet maakt de gezichtsuitdrukking mogelijk. Indien het verzadigd was geweest zoals het overige vet in de onderhuid, dan zouden de mensen met een starre onveranderbare gezichtsuitdrukking rondlopen.

Voor de beoordeling van radioactiviteit levert de voorgaande beschouwing een consequentie op. De ontplooiing van een levensproces heeft steeds een huidvorming als voorwaarde, omdat het leven voor zijn aardse bestaan altijd een 'vat' nodig heeft. Wordt de hele aarde als een levend wezen beschouwd, - Johannes Kepler was de laatste natuuronderzoeker die dat deed - dan vormt de minerale-materiële aardkorst een huid, die vergelijkingswijze dunner is dan een eierschaal. De materie bewijst zich in de zin van de huid als een vat voor het leven van de aarde.

Met de kernsplitsing wordt het materiële vat, de aardehuid, stukgescheurd. De daarbij vrijkomende straling verbrandt alle huid van de levende wezens, of het nu planten, dieren of mensen zijn. In dit feit is de levensvijandigheid van de radioactiviteit gegrondvest.

Wanneer de atoomenergie met het vuur wordt vergeleken, dan wordt een wezenlijk onderscheid zichtbaar. Om vuur te ontsteken, is brandstof en zuurstof nodig. Wordt aan het vuur zuurstof onthouden, dan dooft het. "Weldadig is de macht van het vuur, wanneer ze door de mens wordt getemd en bewaakt ..." (von Schiller).

Is door kernsplitsing de radioactiviteit ontketend, dan is er geen mogelijkheid deze weer te stoppen. De werkzaamheid houdt pas dan op, wanneer het splijtstof opgebruikt is. Dit proces kan in enkele seconden klaar zijn, maar kan zich ook over een tijdschaal van rond de 25000 jaar uitspreiden. Met de vrijgekomen radioactieve energie van Tsjernobiel blijven niet enkel de nu levende mensen tot aan hun levenseind geconfronteerd, maar ook alle navolgende generaties. Het moet als feit in ogenschouw genomen worden dat in de hele mensheid niemand meer de radioactieve straling ontlopen kan. Ooit volgen verontreiniging (versmeltingen van radioactieve isotopen in het organisme), ofwel direct door de lucht of door het water, op zijn laatst door de voedselketen. Ook de

kleinste stralingsdosis kan in het organisme niet onwerkzaam gemaakt worden. Door verdere stralingsdosis volgt een verdere versterking van de werkzaamheid door opstapeling. Daartegen is geen kruid gewassen. Om ondanks de radioactiviteit verder te kunnen leven, moet een tegenwicht geschapen worden door het activeren van levensschenkende krachten. We konden reeds waarnemen, dat het belangrijkste orgaan voor het leven de huid is, dat echter geen enkele huid leven kan zonder vet. Vet of olie is de drager van levenskrachten.

Op de zoektocht naar een gepaste gebruiksvorm van olie tegen de innerlijke verbranding door radioactiviteit kan weer een aanwijzing van Dr. Steiner de weg wijzen. In het jaar 1920 gaf hij de eerste artsen-cursus, gepubliceerd onder de titel "Geesteswetenschap en geneeskunde" (Geisteswissenschaft und Medizin). In de vijftiende voordracht wijst hij op de wijzende therapeutische mogelijkheden, wanneer het lukt, de mensen met het olievormende proces in verbinding te zetten. Hij voegt nog toe:

"En waarschijnlijk lukt ons dat het beste wanneer we fijn vernevelde olie in een bad oplossen en iemand daarmee behandelen. Dat is iets wat zeer te wensen zou zijn ..." (blz. 272).

Het probleem van de verneveling van olie in water werd opgelost met het Jungebade®, door het gebruik van het oliedispersieapparaat (DBP 2161729). Het oliedispersieapparaat verdeelt de olie blijvend en homogeen in het totale badwater in de fijnste vorm. Er is voor een vol bad slechts 3 tot 5 ml olie nodig. De verdeling is dusdanig, dat zonder iets anders de olie zich niet uit het water losmaken kan. Wordt een menselijk lichaam in zo'n bad gelegd, dan gebeuren er twee dingen: De huid als zintuigorgaan neemt de in het water ingesloten olie met haar zonlicht- en warmte-eigenschappen waar en verlangt daarnaar. De olie heeft geen neiging zich met het water te verbinden; het wil onder alle omstandigheden eruit. Daartoe biedt de huid van de badende de olie de mogelijkheid. Er vindt een resorptie van de olie via de huid in de bloedbaan plaats. Dit proces is door Prof. Dr. Med. Drexel en Chemicus Römmelt van het Institut für Medizinische Balneologie und Klimatologie van de Universiteit van München onderzocht. Het werd vastgesteld dat na 20 minuten badtijd de olie in het bloed aantoonbaar is en wel in zo'n concentratie dat die met geen enkele andere therapeutische maatregel te bereiken is.

Het verwerklijken van de therapeutische oproep van Dr. Steiner leidde tot een uitbreiding van de balneotherapie (therapie d.m.v. baden-thermaalbaden).

Bij de olievorming concentreert de plant het niet grijpbare zonlicht en zonnearmte tot oliesubstantie. Na de resorptie in de bloedbaan wordt de olie weer afgebroken. Afbraak is een materiële voorstelling. In werkelijkheid voltrekt zich het omgekeerde proces als bij de olievorming in de plant. De ontbinding van de zonnekrachten van de stof is een etheriseringsproces. De plant haalde bij de olieopbouw zonlicht en –warmte uit de etherwereld, het bereik van de levenskrachten, en vormde het om tot aardse materie. In het bloed worden de gematerialiseerde zonnekrachten weer gemetamorfoseerd tot levenskrachten en worden als zodanig direct in het organisme opgenomen.

Schade door radioactiviteit is onvermijdbaar geworden. Dat kunnen "ongevaarlijke meetwaarden", zoals ze door officials benoemd worden, niet verhullen. Met behulp van het JUNGEBAD®, kunnen de levenskrachten van het organisme echter zo versterkt worden, dat het in staat is, de schade telkens weer te helen. Men kan daarmee in het bijzonder de levensvatbaarheid van kinderen behouden die door radioactiviteit het sterkst gevaar loopt. Tegenwoordig treden bij kinderen reeds veelvuldig huiduitslagen op, die in geen enkel schema ingedeeld kunnen worden. Ze zijn noch van allergische noch van infectieuze aard. Het is daarom het meest doelgericht, de oliedispersiebaden preventief in te zetten en niet te wachten tot de schade zichtbaar wordt. Niet na te laten is onder alle omstandigheden een bewustzijnsontwikkeling. De gevaren moeten gekend en erkend worden, als ze overwonnen moeten worden. Een gevaar dat erkend is, houdt op, een gevaar te zijn. Ook de angst is een gevaar die door inzicht in de situatie te overwinnen is.

Het bovenstaande is geen theorie, maar de vrucht van praktische ervaring. Net zoals het JUNGEBAD® bij de behandeling van zware röntgenverbranding beproefd werd, zo bewijst het zich ook bij stralingschade.

Werner Junge, is getekend 08.09.1986

Met betrekking tot **radioactiviteit:**

Toevoeging in de herfst van 2011 na de catastrofe in Japan, Fukushima.

De kerncentrale werd door een tsunami gedeeltelijk vernietigd. Radioactiviteit kwam niet enkel uit de gebouwen in de lucht vrij, maar ook moest hoog-radioactief water uit de koelbekkens in de zee geloosd worden. Daarmee

moest het sluipende voortdurende vernietigingsproces door oververhitting met als gevolg het smelten van de kern en explosie in de reactor vermeden worden.

Met het Jungebad® kan door het gebruik van twee oliën tegen de schadelijke radioactiviteit behandeld worden: Als bescherming tegen straling wordt turfolie gebruikt. Ze kan in combinatie met bijvoorbeeld arnika gegeven worden.

Een andere substantie, die zich na de catastrofe in de Oekraïne bewezen heeft, is stibium als inwendig medicament. Een groep van artsen en therapeuten uit het gemeenteziekenhuis Herdecke, Duitsland, was toendertijd in de Oekraïne en heeft over deze therapie bericht. Stibium, met zijn Griekse naam antimoon, wordt als olie voor het Jungebad® gefabriceerd en geleverd.

Rudolf Steiner bericht over de werking van antimoon gedurende de artsen-cursus in april 1920 (GA 312, 19^e voordracht): „..... Het allermerkwaardigste echter is die eigenaardige afweerkracht die het antimoon heeft tegen die krachten die het “Ik” verwijderen, aangeduid heb ik ze als in zeker mate onderaardse krachten, die krachten, die in de elektriciteit en het magnetisme spelen. Wanneer men door elektrolyse antimoon op een bepaalde wijze behandelt en het dan met de kathode in aanraking brengt en de neerslag aan de kathode met een metaalpunt aanraakt, dan explodeert het antimoon, brengt kleine explosies voort. Dit verwerpen van antimoon tegen het elektrische, wanneer men hem slechts enigszins te hulp komt, dat is zo buitengewoon betekenisvol voor het antimoon”.

Het volgende is een ander citaat van Rudolf Steiner over de werking van een olie-inwrijving. De uitvoering van een oliebad komt overeen met zo een ‘inwrijving’, daar de olie zich direct als een omhulsel om de huid legt en van daaruit in de mens dringt (zie bovenstaand artikel van Werner Junge).

Indien er geen badgelegenheid voorhanden is, is een totale lichaamsinwrijving met een huid- of massageolie mogelijk. Als basisolie zou olijfolie gebruikt moeten worden. Hier kunnen de Jungebadoliën voor genomen worden.

Uit GA 319:

„..... Wrijf je echter je lichaam met een olieachtige substantie in, dan verzwak je in je de schadelijke werking van de eigenlijke aardekrachten, dus die krachten, die in het organisme de Ik-werking in de weg staan of beletten”. Rudolf Steiner citeert hier uit een schrift van oude artsen.

Daarmee zijn voorbeelden voor een mogelijke behandeling gegeven.

Dr. Albrecht Warning

Leden stellen zich voor:

Interview met Barbara Dürmuth

Ölbadebote (ÖB):

Barbara, je hebt eind 2010 je gezondheidspraktijk Kraftquelle (Krachtbron) in het Westfaalse Raesfeld geopend. Je aanbod is beslist ongewoon. Wat zijn de zuilen van je werkzaamheden?

Barbara Dürmuth (BD):

Om te beginnen staat de mens met wat hij nodig heeft in het middelpunt van mijn werkzaamheden. De individuele persoonlijkheid is het, die mij mijn weg in mijn werk wijst. Mijn therapeutische gereedschapskist mag daarbij misschien wat ongewoon uitgerust zijn: naast de oliedispersiebaden werk ik met mijn kennis uit de aromatherapie, het wezen van de planten, evenals met alle mogelijkheden die een toegang tot de diepere lagen van de ziel openen: in het bijzonder met familieopstellingen en de Kundalini Yoga.

ÖB:

Hoe worden de oliebaden ontvangen? Is er een zwaartepunt in je behandelingsaanbod?

BD:

De baden fascineren natuurlijk iedere patiënt, die tot dusver met het thema oliedispersiebad nog geheel geen ervaring heeft. Een ontspannend bad en een borstelmassage horen gewoon in de voorstelling van de mensen van rust en genieten. Daarbij komt de sterke zintuiglijke kant van baden, van de drieklank van atmosfeer, warmte en geur. Dat is niet te onderschatten. Ik geloof niet, dat de individuele mens altijd precies weten moet, welke

toevoeging, welke plant nu precies medicinaal werkt, als hij maar toelaat en zich genietend overgeeft. Het begin van een genezing ligt voor mij al in het wederzijdse vertrouwen. Het begin is toch altijd het invoelende gesprek.

ÖB:

Zijn er patiënten, die je complete aanbod van hulp ook werkelijk nodig hebben of verdeelt zich je insteek naar gelang de hulpvraag?

BD:

Ja, precies. Er zijn patiënten, die ik met het oliebad behandel, die echter ook op Bachbloesem complementair reageren en die parallel daaraan mijn yoga volgen. En er zijn patiënten, die aan een gesprek al veel hebben. Maar uiteindelijk gaat het niet om de veelheid van middelen, maar altijd enkel om de inschatting van hun toepasselijkheid, om het zorgvuldig kiezen uit alle tot mijn beschikking staande mogelijkheden. Om heelmakend met mijn rijke en met elkaar verweven kennisrepertoire bezig te kunnen zijn, is natuurlijk geweldig. En daar ligt ook mijn wezenlijke beroep: inzicht te krijgen in de mensen, in hun behoeftes, of beter in hun 'gebrek', om hen weer te verrijken en het leven levenswaardig te laten oplichten. Want enkel levensvreugde kan duurzaam gezondheid schenken.

ÖB:

Je hebt voor je eindwerkstuk in de opleiding tot oliedispersiebadtherapeute met gehandicapte mensen gewerkt. Kan je daarover vertellen?

BD:

Ik had al altijd relatief veel contact met gehandicapte mensen, omdat ik zelf een gehandicapte broer heb. Daardoor weet ik, dat gehandicapte mensen altijd nog te weinig aangespoord, gestimuleerd en geïntegreerd worden. Dit werk heeft mij heel veel vreugde gebracht, aangezien ik kon waarnemen, hoe weinig er nodig is om een bijna levenloos en niet waargenomen lichaam weer met leven te vullen en een zeer somber gezicht op te klaren. Ik stel mijn werk hier graag ter beschikking. Mogelijkerwijs is het ook voor mijn collega's een inspiratie om zich in dit werkveld meer te ontplooien. Het verrijkt niet alleen de gehandicapte mensen, maar ook ons als therapeuten op een heel bijzondere wijze.

ÖB:

Kan je ons nog zeggen, wat ertoe geleid heeft je praktijk de naam "Kraftquelle" (Krachtbron) te geven?

BD:

Het werk met de plantenwezens, het werk met de familieopstellingen en de Kundalini yoga hebben me in de laatste 15 jaar bewust gemaakt wat in mij zit, welke schatten daar verborgen liggen en niet geleefd werden. Ik heb door deze wondermooie ervaringen mijn krachtbron mogen ontdekken. Daarvoor ben ik oneindig dankbaar. En het is een groot geschenk deze ervaringen nu door te mogen geven aan mensen die hun eigen krachtbron willen leren kennen. Daardoor lag het gewoon heel dichtbij om mijn praktijk 'Kraftquelle' te noemen.

ÖB:

Je vertaalt voor de Vereniging de Ölbadeboten in het engels. Welke relatie heb jij met talen?

BD:

Voordat ik als zelfstandige begon ben ik 24 jaar als vertaalster in het bedrijfsleven werkzaam geweest. Ik heb altijd van talen gehouden en verheug mij bijzonder dat ik ze ook hier weer inzetten kan.

ÖB:

Heel veel dank voor het gesprek en je enthousiast betrokken werk in je praktijk.

En wie meer over Barbara's Kraftquelle wil weten, is van harte uitgenodigd haar nieuwe website te bezoeken: www.barbara-duermuth.de

Casusdocumentatie over de oliedispersiebaden met mevrouw H. in de periode van 28 april 2010 tot 1 september 2010. Door Barbara Dürmuth.

Afgelopen zomer had ik gelegenheid om als vrijwilliger in een instelling voor gehandicapten in M, Duitsland, mevrouw H. met badtherapie te behandelen.

Uit de dossiers van de instelling verkreeg ik de volgende informatie:

Mevrouw H. is 52 jaar oud, verstandelijk beperkt, blind en zonder spraak. Ze is sinds haar 6^e levensjaar in de instelling woonachtig. Mevrouw H. komt uit zeer ontwrichte familieverbanden. De vader is niet bekend. De moeder bekommert zich in het geheel niet meer om haar dochter. Ze heeft een voogd bij wet. Gedurende de eerste jaren heeft ze min of meer continu in de ziekenboeg van de instelling doorgebracht en kwam tenslotte in de woongroep waar ze ook nu nog woont. Het dagverloop van mevrouw H. ziet er als volgt uit: om ongeveer 7 uur wordt ze gewekt en op de dag voorbereid. Mevrouw H. moet volledig verzorgd worden. Bij het ontbijt wordt haar voeding haar aangereikt. Vanaf 9 uur besteedt ze haar ochtend bij de dagverpleging. Daar zit ze dan aan tafel en wordt met verschillende speelattributen bezig gehouden. Ze brengt de hele dag door in de dagverpleging. 's Middags ligt ze daar vaak een uur lang in de ontspanningsruimte en luistert naar muziek.

Na het avondeten wordt ze voor de nacht klaar gemaakt en wordt dan omstreeks 20.00 uur naar bed gebracht. Er is bij mevrouw H. nooit van enige vooruitgang sprake geweest. Ze is vaak heel onrustig, schommelt tijdens het zitten veel naar voren en terug. Wanneer er iemand in haar buurt komt, slaat ze vaak met de armen om zich heen of steekt doelbewust met een vinger in het oog van degene in haar nabijheid.

Mijn observaties van mevrouw H.

Mevrouw H. maakt een sombere, onheilspellende indruk. Haar gezichtsuitdrukking is star, het hoofd hangt meestal naar beneden, de ogen zijn tot spleetjes samengeknepen. Haar huid neigt richting grijs-grijs, het gezicht is onzuiver. Op mij werkt ze als een onbewegelijk blok hout, hoewel ze met haar 165 cm lichaamshoogte en 54 kg gewicht eerder een sierlijk figuur heeft.

Mevrouw H. loopt heel langzaam en naar voren gebogen. Ze laat zich bij het wandelen aan de hand voorttrekken of in de rug voortduwen. Ze tilt de voeten niet op, sloft over de grond. Ze reageert eigenlijk nooit op aanwijzingen / vragen.

De olie-keuze

Bij de keuze van de olie voor de baden was ik heel onzeker. Toen ik haar onheilspellende verschijning zag, moest ik aan het licht en de warmte van het johanneskruid denken. Ik had het gevoel, bij mevrouw H. heeft zich alles naar binnen teruggetrokken en ik kan ergens bij haar een lichtje aansteken. Ik heb op deze gedachte vertrouwd en haar eerste bad met johanneskruidolie bereid. Na vier baden met johanneskruidolie wisselde ik naar rozenolie. Ik beleefde hoe ze 'opbloede'.

Na drie baden in rozenolie, had ik de indruk, ik kan meer van mevrouw H. vragen en heb haar toen een bad bereid met jeneverbesolie. Dit bad verliep anders als de voorgaande baden. Ik heb mevrouw H. gedurende het baden verteld dat ze in een andere olie baadde dan voorheen. Gedurende deze kon ik mevrouw H. heel dynamisch borstelen en ze heeft dat goed toegelaten. Haar mimiek was gedurende dit bad heel interessant. Ik had het gevoel dat ze heel goed begrijpt wat ik haar vertel. Het beste aan dit bad was het om mevrouw H. uit de badkuip omhoog te zien komen. Ze is nagenoeg alleen uit zit omhooggekomen, heeft zich automatisch aan de badrand vastgehouden en is bijna alleen uit de badkuip gestapt. Ik hoefde slechts heel weinig te ondersteunen.

Later ben ik weer overgestapt op rozenolie, omdat de verzorgsters me vertelden dat mevrouw H. na het jeneverbesbad vaak opgestaan is en rond gelopen heeft zonder te weten waarheen. Dat is te gevaarlijk en ze konden niet voortdurend op haar letten.

Het verloop van het baden met mevrouw H verliep altijd als volgt:

Gedurende de voorbereidingen op het bad sprak ik veel met haar, legde alles aan haar uit wat ik deed, liet haar aan de olie ruiken, vertelde haar van de planten en hun krachten, gewoon alles wat mij inviel. Hoewel ik niet weet, wat bij haar binnengekomen is, heb ik altijd het gevoel dat het haar goed doet als iemand veel met haar spreekt. Ik laat mevrouw H. altijd 10 minuten in het water liggen, blijf er echter altijd bij en zeg haar ook dat ik er ben, en ook zeg ik het haar als ik met de borstels begin en vraag haar het kenbaar te maken wanneer iets haar niet bevalt of pijn doet.

Mij verbaast het hoe goed mevrouw H. de massage steeds weer toelaten kan.

Gedurende mijn behandelingen communiceerde mevrouw H. door gerichte handbewegingen en giechelen met mij. Ook keek ze met wijd geopende ogen in de badkamer rond, alsof ze wat zocht. Ze heeft stralend blauwe ogen en ik heb niet de indruk dat ik in de ogen van een blinde kijk.

Zover ik het waarnemen kan, geniet mevrouw H. altijd van de baden. In het begin ligt ze steeds ontspannen in het water, voelt met haar handen het water, tast gedeeltelijk haar lichaam af en legt dan de armen vaak over elkaar geslagen achter haar hoofd. Zo ligt zij ook na de borstelmassage, als ze nog in het water narust.

In de rustpakking ligt mevrouw H. altijd in embryohouding. Ik kan mevrouw H. desondanks goed en relatief strak inwikkelen. Herhaaldelijk heeft ze gedurende de rustfase de deken ook nog over het hoofd en gezicht getrokken. Ik heb haar na de baden altijd uit haar kamer op de eerste etage in de woonkamer gebracht. Daarbij heb ik met mevrouw H. de trap genomen en niet aan het verzoek van de verzorgers gehoor gegeven haar met de lift naar beneden te brengen. Mevrouw H. is de trap met mij samen goed en zeker afgelopen.

Na 10 oliedispersiebaden wilde ik de resultaten van de baden tot nu toe samenvatten op grond van wat ik aan mevrouw H zelf waarnemen kon en de spaarzame informatie die ik van de verzorgers kon krijgen.

Mevrouw H. is beweeglijker. Ze loopt meer mee, laat zich niet meer trekken of duwen. Mevrouw H. loopt meer rechtop. Het borstbereik is meer geopend. Mevrouw H. zit meer rechtop, niet meer in elkaar gezakt, waarbij ze de benen niet meer zo vaak over elkaar slaat. De armen/handen liggen op de stoelleuning of op haar bovenbenen, zijn niet meer altijd voor haar borst gekruist zoals aanvankelijk. In zit schommelt ze niet meer zo vaak naar voor en achter.

De gezichtsuitdrukking is veel opener en vriendelijker. Af en toe vlijt ze zich tegen de verzorgers aan, wat ze voorheen niet gedaan heeft.

De huid is frisser, schoner en steviger geworden, vooral in het gezicht en van de bovenbenen.

Mevrouw H. staat/zit 's morgens veelvuldig voor haar bed als de verzorgers haar wekken willen. Dat is in al die jaren nog nooit voorgekomen.

Ze staat veelvuldig van haar plek in de woonkamer op en loopt enkele passen, blijft dan ergens staan, leunt bijvoorbeeld op of tegen een meubelstuk en wacht tot iemand komt. Dat heeft ze anders nooit gedaan.

Mevrouw H. wordt door haar medebewoonsters meer waargenomen. Nu gaat zelfs af en toe iemand naar haar toe en spreekt haar aan.

Mevrouw H. steekt niet meer zo vaak doelbewust met een vinger in het oog van degene in haar buurt.

Mevrouw H. maakt over het geheel een rustiger en meer gelaten indruk. Wanneer ze in haar stoel in de woonkamer zit, ziet men nu vaak eens een lach op haar gezicht. Mevrouw H. "werkt over het algemeen meer mee": schuift haar broek iets naar beneden als ze naar het toilet gaat, heft de voeten bij het aantrekken van de schoenen iets op en laat ze niet enkel omhoog trekken. Bij het eten gebruikt ze beide handen en schuift niet meer enkel met de lepel.

De verzorgers hebben altijd slechts weinig tijd om met mij over mevrouw H. te spreken. Maar de „kleine” veranderingen zijn hen opgevallen en ik werd gevraagd om verder te gaan met het baden.

Het werk met mevrouw H. was voor mij een grote inspanning. Ik heb mijn aandacht en waarnemingsvermogen kunnen ontwikkelen. Het was voor mij altijd iets heel bijzonders, bijna iets „heiligs” een mens die zo hulpbehoevend is, een bad te mogen geven en te mogen verzorgen.

Ik heb de indruk gekregen dat ze veel meer begrijpt dan de verzorgers denken. Mevrouw H. heeft zich na het baden vaak tegen mij aangevlijd en mijn hand tegen haar wang getrokken. Ik geloof dat ze heel dankbaar is voor de baden.

Berichten uit de beroepspraktijk:

Moeder-Kind kuuroord, Alpenhof

www.alpenhof-alberga.de

Het antroposofische moeder/vader en kind kuuroord Alpenhof biedt in de prachtige Allgäu op 1000 meter hoogte een mogelijkheid voor moeder/vader en kind tot herstel, versterking en bezinning. Gedurende een 3 tot 4 weken durend kuurverblijf worden de therapieën vanuit de antroposofische geneeskunde door een dokter voorgeschreven en in een driedaags ritme doorgevoerd. Zo ook het oliedispersiebad. Het kuuroord Alpenhof bestaat in haar huidige vorm sinds ongeveer 15 jaar. Het werd meer en meer van de reguliere geneeskunst naar een antroposofisch werkend huis omgevormd. Zo kwam dan ook het oliedispersiebad erbij. Per kuur kunnen 12 tot 15 volwassenen en 10 tot 12 kinderen oliedispersiebaden krijgen. Het oliedispersiebad heeft in ons huis een hoge plaatsing en wordt even vaak voorgeschreven als massages. We werken met twee therapeuten tegelijk met ieder een volle baan en geven naast de oliedispersiebaden ook inwrijvingen, wikkels en andere uitwendige therapieën. De patiënten treden deze jonge en doorgaansl onbekende therapie meestal open en vol verwachting tegemoet. Van de 100 moeders zijn er 99 na het baden in het oliedispersiebad gewoonweg enthousiast.

De rustige atmosfeer in de therapieruimte, de geur van de olie, de aangename borstelmassage maken een totaal rustgevend en beschouwende badbeleving mogelijk. Van de aan het baden aansluitende rustpakking wordt meestal genoten.

Aangezien de meeste moeders / vaders in sterk uitgeputte toestand bij ons komen, wordt de badwatertemperatuur meestal als te koud ervaren. Daarom heb ik de temperatuur tot minstens 36 graden verhoogd. Immers als de

patiënten in de kuip te koud worden, lukt het ook in de narust niet makkelijk om zich te verwarmen. Dan wordt de badbeleving tot iets onaangenaams. Door de iets warmere badtemperatuur lukt het altijd om in de narust tot een weldadige verwarming van de patiënt te komen. Het bad, inclusief de narust duurt bij ons in het huis 1,5 tot 2 uur. De narusttijd in de nagenoeg gemummificeerde houding beleven de patiënten als een mogelijkheid helemaal bij zichzelf te zijn en het eigen lichaam en haar begrenzingsen waar te nemen.

Bericht van Carola Firl

Het oliedispersiebad in Huis Arild, Heilpedagogiek.

www.haus-arild.de

Huis Arild is een door de staat erkend particulier tehuis met een school voor bijzonder onderwijs, waarin nu circa 60 hulpbehoevende kinderen en jongeren tussen de 6 en 18 jaar in 8 woongroepen in familieverband leven en daar door heilpedagogen en opvoeders verzorgd worden. Verder is er een jeugdwoongroep met in totaal 16 plaatsen voor jongeren en jong volwassenen, alsmede 3 daggroepen met tezamen circa 28 scholieren van buiten.

De heilpedagogische werkzaamheden oriënteren zich aan de antroposofische menskunde, de school werkt naar de grondslagen van de Vrije School pedagogiek. Ter completering is er een omvangrijk therapeutisch aanbod. De oliedispersiebaden worden door vijf medewerksters, die via de Vereniging voor Oliedispersiebad Therapeuten zijn opgeleid, uitgevoerd. Er is sinds 2006 een beroepskring voor oliedispersiebaden waar werken aan basisprincipes en een regelmatige uitwisseling van ervaringen omtrent de therapie van de kinderen en jongeren verzorgd wordt.

Daarnaast zetten we ons in om tot een uitwisseling met therapeuten van andere heilpedagogische instellingen te komen.

Alle kinderen en jeugdigen in Huis Arild hebben te maken met ontwikkelingsstoornissen of eenzijdigheden, heel vaak uitendie zich in zeer apart gedrag.

Hier kan het oliedispersiebad een werkzame hulp zijn om ontwikkelingsstappen in te halen of in bad en de aansluitende rustpakking eerst de geborgenheid en omhulling te ervaren die ieder kind voor een gezonde ontwikkeling nodig heeft.

Het oliedispersiebad als IK-therapie heeft een heel diepe werking als de juiste olie toegepast wordt. De etherische oliën, die voor het oliedispersiebad met olijfolie gemengd worden, zijn dragers van kosmische principes. De kosmische krachten die tot de vorming van de olie in de plant geleid hebben, worden weer vrijgemaakt door het proces van potentiëring in het oliedispersiebad-apparaat en staan de badende ter beschikking. Het etherische in de mens kan zo tot heling met de etherische olie in wisselwerking (gesprek) worden gebracht.

De keuze van de olie kan vanuit verschillende gezichtspunten worden gemaakt:

Bijvoorbeeld met betrekking tot de geneeskrachtige plantenkunde, of vanuit ervaringsgegevens. Zo kunnen er indicatielijsten van Jungebad worden gebruikt.

Een ander gezichtspunt is die vanuit de driegeleding van de mens en zijn relatie tot planten: bloesemolie ondersteunt het stofwisselings/ledematen systeem, wortelolie het zenuwzintuig systeem en bladolie het ritmische systeem.

Zo wordt gewerkt vanuit inzicht in het wezen van de olie als drager van kosmische principes en het begrijpen en inzetten van de daaruit volgende heilzame werkingen.

Door de diepe verbinding met het wezen van de olie en in de uiteenzetting met de eigen verhouding tot het olieprincipe, is een doelgericht therapeutisch handelen mogelijk.

We hebben in Huis Arild dit jaar enkele basale oliën en hun werkingsprincipes in seminars met Thomas v. Rottenburg doorgewerkt, om de kinderen en jeugdigen nog completer te kunnen helpen. Zo kunnen in het bijzonder kinderen en jeugdigen met sterke gedragsproblematiek, waarvan de oorzaak vaak uit een gebrek aan oeververtrouwen en de daaruit ontstane angsten bestaat, beter geholpen worden. Hier zetten we graag de Perubalsam-olie in, welke het moederlijke principe bemiddelt en daarmee het gevoel van “oeververtrouwen en welkom zijn in de wereld” mogelijk maken kan.

Omdat dit principe de belangrijkste voorwaarde voor de ontwikkeling van kinderen vormt, kan deze olie de basis bereiden voor verdere therapieën. Wanneer de grond van het oeververtrouwen verstoord is, werkt dat net zo uit als wanneer bij een huis de fundering ontbreekt of gebrekkig is. Daardoor kan de verdere ontwikkeling niet gezond verlopen en vraagt het van het kind een hoge krachtsinspanning om dit gebrek te compenseren.

Daarnaast hebben we bij enkele kinderen en jeugdigen de borstelmassage door de beweging van het water vervangen, omdat de borstelmassage een te sterke prikkeling op ze uitoefende. Veel van de door ons verzorgde kinderen lijden aan een overprikkeling van de zintuigen die zich dan in symptomen als ADHD of nog sterker als nervositeit zich uitend. Bijkomende prikkelingen zorgen voor een nog grotere onrust.

Door de bewust gevormde waterbewegingen kunnen onevenwichtigheden in het etherische verholpen worden en kunnen blokkades opgelost worden. Hiervoor is het als therapeut nodig, de waarneming van het etherische te scholen om dit ook te kunnen herkennen.

Het oliedispersiebad wordt bij onze kinderen en jeugdigen vaak als therapie ingezet en enthousiast door ze ontvangen.

Blietorf, 1 november 2011, bericht Kristin Möller

Het oliedispersiebad in de bejaardenzorg

Sinds heel lang is het oliedispersiebad onderdeel van de antroposofische ouderenzorg. Ongeveer 10 jaar geleden begon op initiatief van Gabriele Bäuml in Frankfurt de verspreiding van het oliedispersiebad vanuit het antroposofische Aja-Textor-Goethe-Huis naar andere verpleeg- en verzorgingshuizen. Toen ik drie jaar geleden als tweede medewerker bij mevrouw Bäuml kwam, had het oliedispersiebad al ingang gevonden in vijf andere huizen. Nu werken we met zijn drieën als zelfstandigen in deze huizen, en brengen de bestaande badinrichtingen, die anders niets dan ongebruikte opslagplaatsen blijven, tot leven. We hebben daar afsluitbare rolwagens met onze spullen (Jungebad-apparaat, oliën en borstels). Het oliedispersiebad is daar een gewaardeerd, therapeutisch bestanddeel van de verpleging en verzorging geworden. Weliswaar werken we zelfstandig en onafhankelijk, toch is altijd een invoelende integratie in de gehele verzorging geboden. Dat vraagt contact en overleg met het verplegend personeel. Door hun medewerking krijgen we bad-cliënten toegewezen. Het werken met veelvuldig zeer bewegingsbeperkte of dementerende mensen vraagt vaak een spontane creativiteit en vaak ook zijwegen van het Jungebad. Toch werken wij in diepe dankbaarheid voor de uitvinding van het Jungebad-apparaat en de kracht van de etherische oliën. Bij de maandelijkse werkvergadering van ons gedrieën als badtherapeuten zijn ook de collega's van het Aja-Textor-Huis, het daartoe behorende Tuinhuis en een oliebadtherapeute uit het nabijgelegen Taunus uitgenodigd. Het vormt een forum voor casusbesprekingen, voor een verdieping van het leren kennen van etherische oliën, voor vragen en nieuwe dingen, waardoor we steeds weer met nieuwe impulsen uiteen gaan. Bericht van Catharina Bormann

Uit het verenigingsleven:

Voor het eerst werd er deze keer voor de ledenvergadering een bijscholing en de mogelijkheid tot uitwisseling tussen leden aangeboden. Hierbij passend was er dan ook de vreugde van het weerzien van 20 mensen die elkaar deels tijdens hun opleiding tot therapeut voor het laatst ontmoet hadden. De uitwisseling tussen de aanwezigen begon met het geïnteresseerd toehoren tijdens de voorstelronde. Er kwamen kleine berichten uit de heilpedagogiek, ouderenzorg, fysiotherapie, gezondheidszorg, van ziekenverzorsters en een apotheker. De mededelingen waren inhoudsrijk en op de toekomst gericht. Twee leden wisten onze therapeutenkring met korte voordrachten over hun werk te inspireren. Mevrouw Kirstin Möller sprak over de specialisatie in de omgang met etherische olie in oliedispersiebaden in de heilpedagogiek (zie Berichten uit het werkveld). Mevrouw Dörte Averdunk sprak over de specialisatie van het „dynamische oliedispersiebad”. Ook bij haar ligt het bijzondere zwaartepunt in de keuze van de etherische olie: Na een uitgebreid anamnesegeprek worden door de therapeute verschillende etherische oliën aan de patiënt aangeboden om te ervaren. De essenties dragen zeer fijne geurcomponenten in zich, die emotionele verbindingen tot stand brengen. De patiënt ontdekt zelf snel tot welke olie hij zich aangetrokken voelt. Zo met deze veelheid van etherische oliën te werken vraagt veel ervaring en inzicht. Er zijn interessante bijscholingen om dit werkveld te verdiepen. Een ander zwaartepunt bij mevrouw Averdunk zijn de bewuste waterbewegingen rond om de patiënten. Het borstelen krijgt hier minder nadruk. Haar geschoolde oog geeft haar het inzicht waar aan de lichaamsgrenzen zich zwaktes of krachteloosheid openbaren. Op deze plekken wordt het water zo in werveling gebracht dat een beleving van het organisme optreedt. De voordracht op vrijdagavond door Dr. Lüder Jachens, huidarts in de Allgäu, was met ongeveer 60 toehoorders goed bezocht. Thema: antroposofische zienswijzen omtrent huidziektes. Op humorvolle wijze sprak hij over de huid als grensorgaan en haar structuur in relatie tot de wezensleden. Uitvoerig ging hij in op de ziektes en de behandelingen.

Op zaterdag volgde een vragenuur met de heer Dr. Jachens.

Chris Vree berichtte over een studie met een patiënt met 4^e graads decubitus gedurende een succesvolle behandeling met het oliedispersiebad (voetbaden). Daaruit ontspon zich een levendige discussie over de mogelijkheden van wondbehandeling met verschillende olie-applicaties.

Er klonk de onderzoeksvraag in hoeverre welke oliën door de huid diffunderen (doordringen) en hoe daardoor de wezensleden reageren. Aan het einde van het vragenuur wenste men een vervolg met deze thematiek in de praktijk van Dr. Lüder Jachens. Om 11 uur werd door Dr. Markus Krüger de ledenvergadering geopend. De notulen, door mevrouw Ingrid Bihl opgesteld, berichten daarover.

Samenvattend werd duidelijk, dat ons worstelen om het wezen van de oliedispersiebaden vruchten beginnen te dragen. Dit werd duidelijk door de bereidheid van de leden diepbetrokken deel te nemen en zich met de vele aandachtsvelden te willen verbinden.

Vriendelijke groeten, Gabriele Bäuml

Prikbord:

De laatste ledenvergadering was op zaterdag 12 november 2011. De notulen zijn aan de leden door mevrouw Bihl toegezonden.

--

In oktober 2011 (Cursus Kalmus) hebben vijf mensen de therapeutenopleiding met succes afgesloten.

--

In juli hebben zes mensen (The Kimberton Nurses Association) in de Verenigde Staten de therapeutenopleiding met succes afgesloten

--

De cursus Lavendel kan wegens gebrek aan deelnemers niet in het jaar 2012 plaatsvinden. Lieve leden, proberen jullie alsjeblieft mensen voor de therapeutenopleiding te werven!!!

--

Mevrouw Tiny Reinink zet in Nederland in december 2011 met acht deelnemers een basiscursus van de therapeutenopleiding voort. Docent: Prof. Dr. Med. A. Warning

--

De praktijkcursus, geleid door Reinhold Schön in juli, is wederom in Bad Boll gehouden. In de Hauschka School werd door de firma Jungebad een nieuw bad geïnstalleerd.

--

Mevrouw Bihl vertegenwoordigde de vereniging bij het geneeskundig congres in september 2011 in Dornach. Veel mensen toonden zich geïnteresseerd voor het oliedispersiebad. In het bijzonder in samenhang met het artikel over radioactiviteit.

--

Voor alle vragen in onze vereniging en informatie ontwikkelt mevrouw Bihl zich als een centrum van onschatbare waarde

--

Bestuur en adviescommissie bespreken met vierweekse regelmaat de actuele thema's in een telefonische vergadering.

--

Werner Junge heeft op 31 maart 2012 zijn "100 ste" verjaardag. Ter gelegenheid hiervan wordt door de vereniging en de firma Jungebad een gezamenlijke festiviteit vormgegeven. Informatie hierover volgt later.

--

Correctie met betrekking tot het interview met Dörte Ludwig-Averdunk in de Ölbadeboten van juni 2011: "Het interview werd telefonisch gehouden en daarna als samenvatting weergegeven. Het afgedrukte was geen woordelijke weergave van het gesprek en er zijn meerdere grote afwijkingen van wat er gezegd is. In het bijzonder wil ik aangeven dat hetgeen weergegeven is over mijn waarnemingen in de Aura zo niet klopt en bij mijn werk de patiënten altijd in de oliekeuze betrokken worden. Deze verantwoordelijkheid is naar mijn mening ook voor het genezingsproces van wezenlijk belang". Dörte Ludwig-Averdunk

--

Kennisgeving van de redactie:

Volgende uitgave volgt in maart 2012. Graag bijdragen tot woensdag 29 februari 2012 inzenden. Alle bijdragen in het file-format van Word (x.doc) toezenden. De bijdragen zijn een weergave van de mening van de auteur.

Colofoon:

Therapeutenverband für Öldispersionsbäder

Hagenerstr. 58 40625 Düsseldorf

Tel: ++ 49 (0)211 92945165

E-Mail: sekretariat@oelundwasser.de

Web: www.oelundwasser.de

Kantoor tijd dinsdags 09:00 – 15:00, contactpersoon Ingrid Bihl

Redactie en en redactieadres: Gabriele Bäuml, Dr. Albrecht Warning

e-mail: g-baeumler@gmx.de

Therapeutenverband für Öldispersionsbäder nach Werner Junge (TVÖ):

Bestuur:

Professor Dr. med. Albrecht Warning;

Reinhold Schön,

Dr. Markus Krüger.

Adviescommissie:

Gabriele Bäuml,

Marianne Linnighäusser,
Tiny Reinink.